

[Undervisningsministeren.]

vi skal bruge, men i stedet klasser for børn under den undervisningspligtige alder. Det er tanken, at vi iagttager de retningslinjer, der blev fastsat ved behandlingen af folkeskolelovgivningen, og det vil altså sige, at når der bliver taget stilling til, om der må oprettes 10. klasser, må vi se på, om de erhvervsmæssige perspektiver, der knytter sig til de pågældende klasser, er til stede.

Må jeg med hensyn til klasser for børn under den undervisningspligtige alder sige, at der foreligger en del henvendelser. Det er et svar både til det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo og til det ærede medlem hr. Bækgaard. Der foreligger egentlige ansøgninger om tilskud til drift af sådanne klasser fra 7 skoler, og en del andre skoler er på vej med andragender. Der er altså en ganske overordentlig stor interesse i friskolekredse for disse klasser; der er ikke tale om, at ministeriet provokerer en sådan interesse frem, men det forsøgsmæssige grundlag må fastholdes. Vi kan ikke bevæge os bort fra det, der var grundlaget for folkeskolelovens vedtagelse med hensyn til dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Skov Thulesen var inde på de frie skoler. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt ved andre lejligheder, at det er ministeriets opfattelse, at vi må sikre dem gode vilkår at arbejde under. Jeg mener, at den lovgivning, der er den rådende både for efterskoler og friskoler, også løser denne opgave.

Det ærede medlem spurgte, hvordan man ville forholde sig til skolerne i Sydslesvig. Jeg vil gerne sige, at vi må give de danske skoler i Sydslesvig samme vilkår, som skolelovgivningen giver skolerne i Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Astrid Skjoldbo: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Det er under mødet meddelt mig, at fhv. statsminister *Erik Scavenius* er afgået ved døden.

Erik Scavenius har som få mennesker været placeret på de mest udsatte poster, når vort land var stedt i alvorlige eller farlige situationer. Allerede i 32 års alderen blev han i 1909 udenrigsminister i Zahles første ministerium og blev genudnævnt, da Zahles andet ministerium blev dannet i 1913. Han kom derved til at lede vor udenrigspolitik under hele den første verdenskrig, hvor det lykkedes at bevare Danmark neutralt.

Ved det radikale ministeriums afgang i 1920 gik Scavenius tilbage til sin embedskarriere, og han kom i virkeligheden ikke i kontakt med det egentlige politiske liv, selv om han var tingvalgt medlem af landstinget i to relativt korte perioder, fra 1918 til 1920 og fra 1925 til 1927.

Da ministeriet Stauning efter besættelsen i 1940 måtte omdannes til en samlingsregering, blev Scavenius på ny udenrigsminister under vilkår så vanskelige, som ingen anden dansk parlamentarisk udenrigsminister har kendt.

Endelig måtte han så efter den såkaldte telegramkrise overtage statsministerposten i efteråret 1942.

Der er jo ikke længere så mange af tingets medlemmer, der medoplevede forhandlingerne i de bevægede døgn, der gik forud for regeringsskiftet i 1942; men de, som deltog i forhandlingerne, var uden tvivl alle sammen klar over, at Scavenius vidste, at det var en mere end utaknemlig post at overtage. Han kunne end ikke regne med, at han i de mange sager, som besættelsesmagten ustandselig rejste med urimeligt kort varsel, mødte en enig regering eller et enig folketing. Der kunne derfor kun være den motivering for hans overtagelse af